

(ISSN: 2587-0238)

Yıldız, B. B., Çelikçeken, T. S. & Gülper, M. (2021). Emotional Intelligence and Life Satisfaction of School Administrators: The Mediating Role of Self-Enhancing Humour Style, *International Journal of Education Technology and Scientific Researches*, 6(16), 2105-2130.

DOI: <http://dx.doi.org/10.35826/ijetsar.382>

Article Type (Makale Türü): Research Article

EMOTIONAL INTELLIGENCE AND LIFE SATISFACTION OF SCHOOL ADMINISTRATORS: THE MEDIATING ROLE OF SELF-ENHANCING HUMOUR STYLE

Baran Barış YILDIZ

Dr, Ministry of National Education, İstanbul, Turkey, bbaris_yildiz@windowslive.com
ORCID: 0000-0003-1247-3158

Tevfik Sertaç ÇELİKÇEKEN

MA, Ministry of National Education, İstanbul, Turkey, sertacelikceken@gmail.com
ORCID: 0000-0002-0733-1510

Mesut GÜLPER

MA, Ministry of National Education, İstanbul, Turkey, mesutgulper@hotmail.com
ORCID: 0000-0003-3352-6212

Received: 12.08.2021

Accepted: 17.11.2021

Published: 19.12.2021

ABSTRACT

This study aims to discover the mediating role of self-enhancing humour in the relationship between school administrators' emotional intelligence and life satisfaction. Relational screening model was used in the research. The research sample consists of 378 school administrators, 105 females and 273 males, working in Avcılar, Çatalca and Esenyurt in İstanbul during the 2019-2020 academic year. Schutte Emotional Intelligence Scale, Satisfaction with Life Scale and Humor Styles Questionnaire were used to collect data for the study. In the data analyses, firstly, the relationships between variables were examined through Pearson's Correlation Analysis. Then, to test the model, structural equation modelling analysis was conducted to test the mediating role of self-enhancing humour style in the relationship between school administrators' emotional intelligence and life satisfaction. SPSS and AMOS 23.0 statistical package programs were used for data analyses. According to the findings obtained from the research, a significant positive relationship was found between the variables of emotional intelligence, self-enhancing humour and life satisfaction. Self-enhancing humour style has a partial mediating effect in the relationship between emotional intelligence and life satisfaction. Emotional intelligence and life satisfaction can be positively increased by improving school administrators' self-enhancing humor styles with cognitive behavioral techniques or various psycho-educational programs.

Keywords: Emotional intelligence, life satisfaction, self-enhancing humour style.

INTRODUCTION

Emotional intelligence concept becomes more and more critical in many areas such as education, business life and personality development. (Goleman, 1995, 1998; Bar-On, 1996; Saarni, 1997; Zins, Travis ve Freppon, 1997; Elias, Tobias ve Friedlander, 1999). One of the most important reasons for this is that social life is better predicted by emotional intelligence than logical intelligence (Goleman, 1995). One of the other reasons is that emotional intelligence is related to psychological adaptation (Mayer & Salovey, 1995; Salovey & Mayer, 1990). Salovey and Mayer (1990) define emotional intelligence as the ability to evaluate the feelings of oneself and others, distinguish them, and use the information obtained in their thoughts and behaviours.

Everyone has feelings, but just having emotions is not enough. Emotional intelligence, apart from recognizing and evaluating one's own and others' feelings, enables us to reflect the energy and our knowledge of emotions effectively in our work and daily life and give appropriate reactions (Yeşilyaprak, 2001). Being able to recognize and manage one's emotions, that is, being able to use them in life by being aware of one's emotional intelligence, increases the quality of life and, consequently, life satisfaction. Studies indicate that emotional intelligence has a positive correlation with psychological well-being, mental health, and life satisfaction (Austin, Saklofske, & Egan, 2005; Ciarrochi, Chan, & Caputi, 2000; Deniz & Yılmaz, 2004; Deniz & Yılmaz, 2006; Saflofske, Austin, & Minksi, 2003).

The concept of life satisfaction, which has been frequently used together with psychological well-being and happiness in recent years, refers to the cognitive assessment of an individual's quality of life (Paschali & Tsitsas, 2010). In other words, it is a result of the comparison between the life expectations of the individuals and what they have (Bilir & Subaşı, 2006). According to Diener's (1996) definition, life satisfaction is the sum of the individual's positive evaluations and general satisfaction with life and cognitive evaluations. The higher the life satisfaction of the individuals, the higher their attitude to life is, and their level of enjoyment and happiness increases at the same rate (Kartol & Erçevik, 2020).

In addition to emotional intelligence and life satisfaction, which are two different concepts essential for the development of individuals and affecting each other, another important concept is humour that enables individuals to look at life more positively and be happy. Considering the literature, the opinion that the sense of humour has positive effects on psychological health is expected (Akdur & Batıgün, 2017). According to the model of humour developed by Martin, Puhlik-Doris, Larsen, Gray, and Weir (2003), there are four types of humour styles encountered in daily life: Affiliative humour, self-enhancing humour, aggressive humour and self-defeating humour. Affiliative humor style refers to the use of humor by the individual in a way that develops interpersonal relationships and interactions with respect to himself and others. Self-enhancing humor includes the personal aspects of humor and refers to the humor style that individuals use to cope with stress, change their perspective on problems, or reduce negative emotions, while also taking into account the needs of others. Aggressive humor style is the socially inappropriate use of humor about others in order to meet one's own needs only for their own feelings of superiority and pleasure. Self-defeating humor style includes behaviors such as constantly vilifying

and vilifying oneself in a humorous way to make others laugh, regardless of their own needs (Yerlikaya, 2003). When the studies examining the relationship between humour styles used and psychological symptoms and life satisfaction are concerned, it is found out that individuals with affiliative and self-enhancing humour styles have higher levels of life satisfaction and lower levels of depression and anxiety than individuals with aggressive and self-defeating humour styles (Cheung & Yue, 2013; Frewen, Brinker, Martin, & Dozios, 2008; Kuiper, Grimshaw, Leite, & Kirsh, 2004; Martin et al., 2003). Additionally, when the literature on humour is examined, it is emphasized that humour has a positive effect on physical and psychological health, ability to adapt, and improvement of interpersonal relationships (Kazarian & Martin, 2004).

Even if the individuals choose a profession suitable for their abilities, interests and values, the characteristics of the job, opportunities offered to improve oneself in the professional sense, working conditions, and excess of stressors related to the profession can affect their family life, happiness, life satisfaction and sense of humour. (Martin ve Lefcourt, 1983; Kuiper, Martin ve Dance, 1992). It can be stated that the most important of these professions are the teachers, who contribute to the future, economy and development of a country, and the school administrators, who are responsible for all kinds of development and success of the school. In the research on the functioning of the school and school administrators, it was observed that school administrators were the key to success in schools (Açıklın, 1998; Karip & Köksal, 1999). In studies on the school administrators and functioning of the school, it was determined that the most crucial factor of success in schools was school administrators (Açıklın, 1998; Karip & Köksal, 1999). In the school's success, having a decisive authority also highlights some psychological characteristics of the administrator. School administrators are happy and have a positive outlook on life also positively affects the organizational climate. It is a heavy burden for school administrators to be responsible for the quality of school periods involving and affecting students' childhood, adolescence and youth periods (Otrar & Fındıklı, 2014). In particular, the stressors in the working conditions of the individuals and the long working hours negatively affect the individual's family life, psychological well-being and life satisfaction (Frone, Russell, & Cooper, 1992; Hughes & Galinsky, 1994; Thomas & Ganster, 1995; Kinnunen & Mauno, 1998; Kossek & Oseki, 1998; Perrewe, Hochwarter & Kiewitz, 1999), relationships with people and emotional state (Stewart & Barling, 1996). Negativity in working conditions also increases the stress level of the individuals, causes experiencing negative emotions and prevents them from seeing life from a humorous perspective (Kuiper et al., 1992; Martin & Lefcourt, 1983).

In line with all these explanations, the importance of examining the emotional intelligence, humour style and life satisfaction of school administrators becomes apparent. When the literature is examined, many studies on the relationship between school administrators' humour styles and life satisfaction and the relationship between their emotional intelligence and life satisfaction have been encountered, while any study investigating the mediating role of self-enhancing humour on the relationship between school administrators' emotional intelligence and life satisfaction have not been encountered. When considered from this point of view, it is thought that this study will contribute to the field and field researchers. Besides, it is considered that studies carried out in this direction will contribute to the awareness of school administrators' characteristics affecting

the fulfilment of their professional responsibilities, and thus to the increase in the success of schools and the motivation of teachers. Therefore, the aim of the study is to explore the mediating role of self-enhancing humour in the relationship between school administrators' emotional intelligence and life satisfaction. Within the framework of this primary purpose determined, the hypotheses of the research were formed as follows;

H1. There is a significant relationship between school administrators' emotional intelligence, life satisfaction and self-enhancing humour style.

H2. Self-enhancing humour style as a mediating role in school administrators significantly predicts their emotional intelligence and life satisfaction levels.

METHOD

Research Model

In the research, relational survey model, which is one of the quantitative research models, was used. A relational model is a quantitative research process to determine whether two or more variables predict the degree of relationship or whether one variable predicts another (Creswell, 2017).

Study Group

The data collection group of the research was selected using a convenience sampling method voluntarily and consisted of a total of 378 school administrators, 105 females (27.8%) 273 males (72.2%), working in the districts of Avclar, Çatalca and Esenyurt in İstanbul during the 2019-2020 academic year. 128 of the school administrators work as principals (34%) and 250 as vice principals (60%). 15 of the school principals work at kindergartens (4%), 134 at primary schools (35.4%), 114 at secondary schools (30.2%), 19 at anatolian high schools (4%), 6 at anatolian imam hatip high schools (1.6%), 23 at a multi-program anatolian high schools (6.1%), 43 at vocational and technical anatolian high schools (11.4%) and 24 (6.3%) at other educational institutions

Data Collection Tools

Schutte Emotional Intelligence Scale: In the study, Schutte Emotional Intelligence Scale, developed by Schutte, Malouff, Hall, Haggerty, Cooper, Golden, and Dornheim (1998) and reformed as 41 items by Austin, Saklofske, Huang, and McKenney (2004) and adapted to Turkish by Tatar, Tok and Saltukoğlu (2011) was used. It is a 5-point Likert-type scale consisting of 41 items and three sub-dimensions (Optimism, Utilisation of Emotions, and Appraisal of Emotions). When the three-factor structure of the scale is examined, both explanatory and confirmatory factor analysis results are consistent with the results presented by Austin et al. (2004). The Cronbach-Alpha internal consistency coefficient of the scale was determined as 0.82 for the whole scale and 0.75, 0.39 and 0.76 for its sub-dimensions. The test-retest reliability coefficient for the whole scale was found to be (n=88) $r=0.49$ and (n=85) $r=0.56$, respectively, across two testing sessions one and two weeks apart. In order to examine the discriminant validity of the scale, the Five Factor Personality Inventory was applied to 100 people

together with the scale. Significant relations ranging from -0.28 to 0.34 were found between Schutte Emotional Intelligence Scale and personality traits. Consequently, the results indicate that Schutte Emotional Intelligence Scale is a valid and reliable measurement tool for Turkish speaking population (Tatar, Tok, & Saltukoğlu, 2011). Cronbach alpha internal consistency coefficient of Schutte Emotional Intelligence scale was calculated as .84 within the scope of this study.

The Satisfaction with Life Scale: In the study, the Satisfaction with Life Scale developed by Diener, Emmons, Larsen, and Griffin (1985) and adapted to Turkish by Dağlı and Baysal (2016) was used. It is a 5-point Likert type scale consisting of 5 items and a single factor. For the adaptation study, first, the original scale was translated into Turkish. Then it was presented to experts in the fields of language, content, assessment, and evaluation. After some changes were made on the scale in line with the experts' recommendations, both Turkish and English forms of the scale were applied to a group of teachers two weeks apart to determine in the application whether they have the same meaning. To test the consistency between the scores obtained from both scales, Pearson Product-Moment Correlation Coefficient was calculated and determined as 0.92. Accordingly, a high level, positive and significant relationship was found between English and Turkish scales. The scale, whose linguistic equivalence was provided, was applied to 200 teachers working in state primary schools in Diyarbakır city centre. The Cronbach Alpha internal consistency coefficient of the scale was determined as 0.88, and the test-retest reliability was determined as 0.97. The factor analysis results revealed that the Satisfaction with Life Scale demonstrated a single-factor structure and consisted of 5 items, as in the original scale. According to the results of reliability and validity analyses, it was determined that the scale is a valid and reliable tool that can be used to determine the perceptions of life satisfaction of teachers working at schools affiliated with the Ministry of Education in Turkey. The Cronbach alpha internal consistency coefficient of the Satisfaction with Life scale was calculated as .87. within the scope of this study.

The Humour Styles Questionnaire: It is a 32-item self-assessment scale developed to measure four dimensions related to individual differences in humour use. It is a 7-point Likert type scale. Affiliative humour and self-enhancing humour sub-scales are compatible, while aggressive humour and self-defeating humour sub-scales are incompatible. The internal consistency coefficients of sub-scales are as follows: 0.80 for affiliative humour, 0.81 self-enhancing humour, 0.77 for aggressive humour, and 0.80 for self-defeating humour (Martin, Puhlik-Doris, Larsen, Gray, & Weir, 2003). The Humour Styles Questionnaire was adapted to Turkish by Yerlikaya (2003). As a result of the adaptation study (n=485), the Cronbach alpha coefficients related to the sub-scales of HSQ were found as in the following: 0.74 for affiliative humour, 0.78 for self-enhancing humour, 0.69 for aggressive humour, and 0.67 for self-defeating humour. The test-retest correlation coefficients of the scale applied two weeks apart (n=63) were as follows respectively; 0.88 for Affiliative humour, 0.82 for Self-enhancing humour, 0.85 for Aggressive humour, and 0.85 for Self-defeating humour. Only the Self-Enhancing Humour subscale of the Humour Styles Scale was used in this study. The Cronbach alpha internal consistency coefficient of the Self-Enhancing Humour sub-dimension of the Humour Styles scale was calculated as .78 within the scope of this study. Additionally, confirmatory factor analysis was conducted for the self-enhancing humour sub-dimension of the

scale and the fit indices were determined as in the following: $\chi^2 /sd = 3,81$; RMSEA = .08; CFI = .96; NNFI = .94; NFI = .95; SRMR = .08. It was observed that the scale had acceptable levels of fit values (Bollen, 1989; Browne & Cudeck, 1993; Kline, 2011) and met validity requirements.

Data Analysis

Participation in the research was voluntarily, and it was conducted concerning the confidentiality principle by explaining the aim and method of the study.

In the data analyses, firstly, the relationships between variables were examined through Pearson’s Correlation Analysis. Then, to test the model, structural equation modelling analysis was conducted to test the mediating role of self-enhancing humour style in the relationship between school administrators’ emotional intelligence and life satisfaction. In order to test the suitability of the data for multivariate normal distribution, Mardia’s statistics, which the AMOS program can calculate, were used. Since the value obtained is less than 5, it is evaluated that the data meet the assumption of normal distribution (Byrne, 2010). SPSS and AMOS 23.0 statistical package programs were used for data analyses. The criteria used to evaluate the model (Bollen, 1989; Browne & Cudeck, 1993; Kline, 2011) are presented in Table 1.

Table 1. The Criteria Used for the Fit of the Model (Bollen, 1989; Browne ve Cudeck, 1993; Kline, 2011)

Fit Index	Good fit	Acceptable fit
(X2/sd)	≤ 3	≤ 4-5
RMSEA	≤ 0.05	0.06-0.08
SRMR	≤ 0.05	0.06-0.08
NFI	≥ 0.95	0.94-0.90
CFI	≥ 0.97	≥ 0.95
GFI	≥ 0.90	0.89-0.85
AGFI	≥ 0.90	0.89-0.85
TLI	≥ 0.95	0.94-0.90

FINDINGS

The mean, standard deviation and Pearson correlation analysis results for the variables used in the study are presented in Table 1.

Table 2. Mean, Standard Deviation and Correlation Analysis Results for the Variables

Variables	1	2	3
1-Emotional Intelligence	1	,205*	,253*
2-Life Satisfaction	,205*	1	,226*
3-Self-Enhancing Humour Style	,253	,226*	1
Mean	3,89	3,29	4,51
Standard Deviation	,3378	,7700	,8562

*p<.01

As can be seen in Table 2, there found significant positive relationships between emotional intelligence and life satisfaction at the level of .205, between emotional intelligence and self-enhancing humour style at the level of .253, and between self-enhancing humour style and life satisfaction at the level of .226.

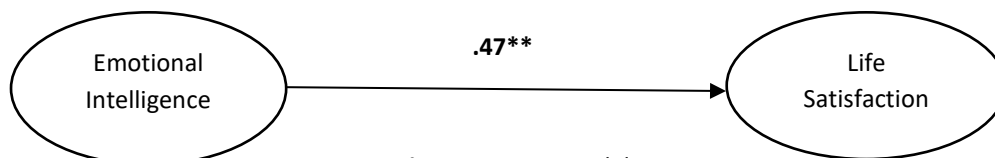

Figure 1. Main Model

As can be seen in Figure 1, there is a significant positive relationship between school administrators' emotional intelligence and life satisfaction ($\beta=0.47$, $p<.01$). Based on these results, it can be stated that as emotional intelligence increases, life satisfaction will also increase.

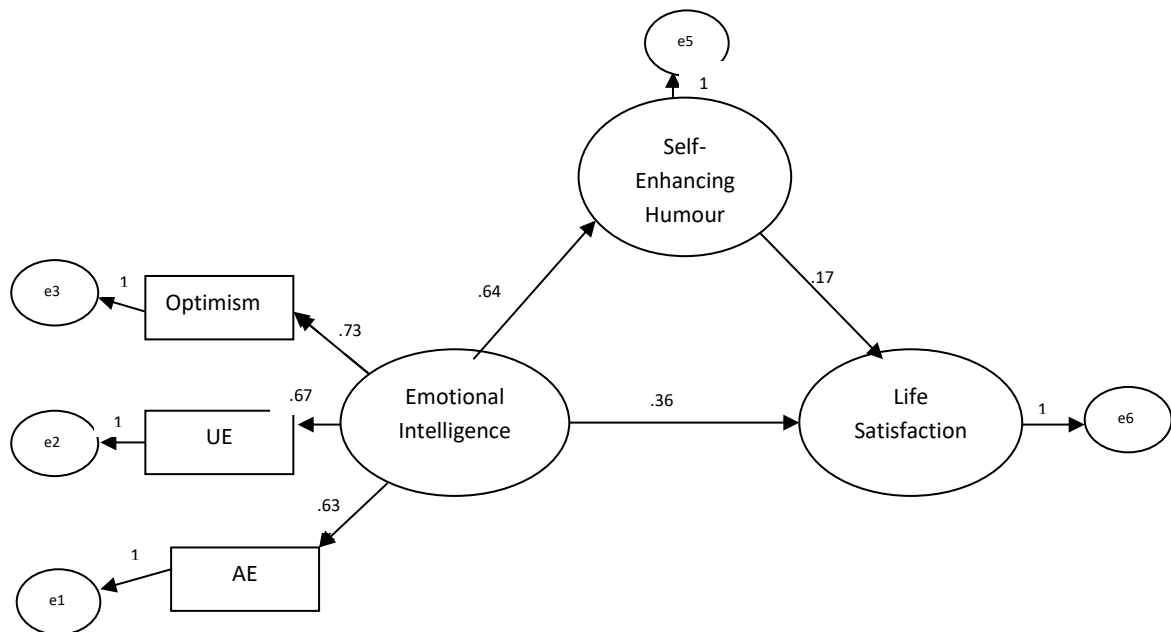

Figure 2. Mediation Model

As seen in Figure 2, there is a significant positive relationship between emotional intelligence and self-enhancing humour style ($\beta=0.64$, $p<.01$). In addition, there is a significant positive relationship between self-enhancing humour style and life satisfaction ($\beta=0.17$, $p<.01$). Lastly, when the role of the mediating variable was examined, the relationship between emotional intelligence and life satisfaction became .36 ($p<.01$), although it was previously .47. In this case, the self-enhancing humour style has a partial mediating effect on the relationship between emotional intelligence and life satisfaction.

Table 3. Statistical Values Regarding the Fit of the Intermediary Model

Fit Index	Values
(χ^2/df)	2.71
RMSEA	0.06
SRMR	0.07
NFI	0.94
CFI	0.98
GFI	0.97
AGFI	0.94
TLI	0.97

When Table 3 is examined, it is seen that the values are as follows: $\chi^2/df = 2.71$, RMSEA = 0.06, SRMR = 0.07, NFI = 0.94, CFI = 0.98, GFI = 0.97, AGFI = 0.94 and TLI = 0.97. Accordingly, when we look at the criteria in Table 1, we can state that the model has an acceptable level of fit (Bollen, 1989; Browne & Cudeck, 1993; Kline, 2011).

Table 3. The Mediating Role of Self-Enhancing Humour in the Effect of School Administrators' Emotional Intelligence on Life Satisfaction

	Outcome Variables			
	Self-Enhancing Humour		Life Satisfaction	
	β	SE	β	SE
Emotional Intelligence			0,468*	0,115
R^2				0,042
Emotional Intelligence	0,642*	0,126		
R^2		0,064		
Emotional Intelligence			0,361*	0,117
Self-Enhancing Humour			0,167*	0,046
R^2				0,075
Indirect Effect			0,107*(0,047 – 0,207)	

* $p < .01$

The total effect of school administrators' emotional intelligence on their life satisfaction was found to be statistically significant ($\beta = 0,468$; $p < 0.01$). A positive path coefficient was obtained between emotional intelligence and self-enhancing humour ($\beta = 0,642$; $p < 0.01$). The indirect relationship between emotional intelligence and life satisfaction was obtained as 0.107 and a 95% confidence interval of 0,047 - 0,207, and the indirect effect was found to be statistically significant since this range did not contain a value of 0. In other words, school administrators' self-enhancing humor style "partially mediated" the relationship between emotional intelligence and life satisfaction. This finding gives us a clue that there may be other variables in the relationship between emotional intelligence and life satisfaction.

CONCLUSION and DISCUSSION

There is a positive and significant relationship between the emotional intelligence levels of school administrators and their self-enhancing humour levels. Accordingly, it can be said that as the emotional intelligence scores of the school administrators increase, the self-enhancing humor style scores also increase. Indeed when the relevant literature is reviewed, it is stated that high emotional intelligence levels of people enable them to recognize and be aware of the emotions they experience, to be compatible with the society they live in for their interpersonal relations, and to have a healthy general mood depending on their psychological development. In

addition, it is stated that there is a positive relationship between emotional intelligence and being optimistic, looking at life from a positive and humorous perspective, while there is a negative relationship with being pessimistic, high-stress level and unhealthy psychological structure (Schutte et al., 1998; Constantine, Gainor, 2001; Taylor, 2001; Hugelshofer, Kwon, Reff, Olson, 2006). The results obtained support the results of this study. Additionally, research results indicated that self-enhancing humour style positively correlated with and a significant predictor of life satisfaction in school administrators. Supporting this result, Otrar and Fındıklı (2017) concluded in their research titled "Examination of the Relation Between School Administrators' Humour Styles and Their Life Satisfaction (Ataşehir Example)" self-enhancing humour levels of school administrators were significantly and positively related to their life satisfaction levels. This finding demonstrates that the life satisfaction levels of school administrators with a high level of self-enhancing humour can also be increased.

As expected, school administrators with high emotional intelligence had a high level of life satisfaction. The study conducted by Tümkaya, Hamarta, Deniz, Çelik, and Aybek (2008) aimed to determine the predictive relations between university faculty members' emotional intelligence abilities and humour styles and life satisfaction. As a result of the research, it was seen that there was a significant positive relationship between the emotional intelligence abilities of the faculty members and their humour styles and life satisfaction. In the light of these findings, H1, the first hypothesis of the study, "There is a significant relationship between School Administrators' emotional intelligence, life satisfaction and self-enhancing humour style." was accepted.

It was seen that the effect of emotional intelligence as an independent variable on the life satisfaction as a dependent variable was significant in the direct relationship, where there was not a mediating variable of self-enhancing humour style, between school administrators' emotional intelligence and life satisfaction ($\beta=0.47$, $p<0.001$). However, it was observed that the total effect of emotional intelligence as an independent variable on life satisfaction decreased with the inclusion of self-enhancing humour style as a mediating variable in the model ($\beta=0.36$, $p<0.001$). According to James and Brett (1984), when the direct effect of an independent variable on a dependent variable continues but decreases, a partial mediation effect occurs. The results obtained support this view.

According to the analysis results, it was found that emotional intelligence and self-enhancing humour style were significant predictors of life satisfaction in school administrators. The self-enhancing humour style partially mediated the relationship between emotional intelligence and life satisfaction. The mediating role of self-enhancing humour style presents us that emotional intelligence increases the life satisfaction of school administrators directly and indirectly. In the light of these findings, H2, the second hypothesis of the study, "Self-enhancing humour style as a mediating role in school administrators significantly predicts emotional intelligence and life satisfaction levels." was accepted.

Research results indicate that self-enhancing humour style in school administrators is a mediating variable on life satisfaction. Developing it with cognitive behavioural techniques or various psychoeducational programs will substantially affect school administrators' emotional intelligence and life satisfaction.

RECOMMENDATIONS

This study was conducted with school administrators in a specific region of Istanbul. More generic research can be conducted with larger groups and participants from different geographic regions. Research results are based on a quantitative research method, and the scales used are based on participants' self-evaluations. Since this is a cross-sectional study, causal inferences between variables cannot be made. Longitudinal studies can be carried out to reveal causal inferences. In addition, since emotional intelligence and self-enhancing humour style are predictors of life satisfaction in school administrators, activities that will increase those can be implemented in institutions in which school administrators are trained.

ETHICAL TEXT

“In this article, journal writing rules, publication principles, research and publication ethics rules, journal ethics rules were followed. Responsibility for any violations that may arise regarding the article belongs to the author(s).”

This research is ethically appropriate with the decision of the Ethics Committee of the Department of Educational Sciences of Istanbul Medeniyet University, dated 07/06/2021 and numbered 2021/06-29.

Author(s) Contribution Rate: Dr. Baran Barış YILDIZ %40, Tefvik Sertaç ÇELİKÇEKEN %30, Mesut GÜLPER %30.

REFERENCES

- Açıkalin, A. (1998). *Toplumsal, kurumsal teknik yönleriyle okul yöneticiliği*. Pegem.
- Akdur, S. & Batgün, A. D. (2017). The Relationships Between Humor Styles, Personality Styles, Interpersonal Relationship Style and Psychological Health, *Turkish Psychological Articles*, 20 (39), 1-10.
- Austin, E. J., Saklofske, D.H., & Egan, V. (2005). Personality, well-being and health correlates of trait emotional intelligence. *Personality and Individual Differences*, 38, 547-558.
- Bar-On, R. (1996). The era of the EQ: Defining and assessing emotional intelligence. Poster session presented at the annual convention of the American Psychological Association, Toronto, Canada.
- Bilir, N. & Subaşı, N. P. (2006). *Yaşlılık sorunları*. Ç. Güler & L. Akın (Ed.). *Halk sağlığı temel bilgileri*.(p.1020-1031). Hacettepe University Published.
- Bollen, K.A. (1989). A new incremental fit index for general structural equation models. *Sociological Methods and Research*, 17(3):303-316.
- Browne, M. W. & Cudeck, R. (1993). Alternative ways of assessing model fit. *Sage Focus Editions*, 154, 136.
- Byrne, B. (2010). *Structural equation modeling with AMOS: Basic concepts, applications, and programming (2nd ed.)*. Routledge.

- Ciarrochi, J.V., Chan, A. Y. C. & Caputi, P. (2000). A critical evaluation of the emotional intelligence construct. *Personality and Individual Differences*, 28, 539-561.
- Cheung, C. K. & Yue, X. D. (2013). Humor styles, optimism and their relationships with distress among undergraduates in Chinese cities. *Humor: International Journal of Humor Research*, 26 (2), 351- 370.
- Constantine, M.G. & Gainor, K.A.(2001). Emotional intelligence and empathy: Their relation to multi-cultural counselling knowledge and awareness. *Professional School Counselling*, 5, (2), 131-137.
- Creswell, J. W. (2017). *Eğitim araştırmaları: nicel ve nitel araştırmanın planlanması, yürütülmesi ve değerlendirilmesi*. Çev. Halil Ekşi. Edam.
- Dağlı, A. & Baysal, N. (2016). Adaptation of The Satisfaction With Life Scale Into Turkish: The Study of Validity And Reliability. *Electronic Journal of Social Sciences*, 15 (59), 1250-1262.
- Deniz, M. E. & Yılmaz, E. (2004). The Relation Between Emotional Abilities and Life Satisfaction of University Students. XIII. National Educational Sciences Congress. Malatya: İnönü University.
- Deniz, M. E., & Yılmaz, E. (2006). An Investigation of the Relationship Between Emotional Intelligence and Coping With Stress Styles of the University Students. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal*, 25, 17-26.
- Elias, M., Tobias, S. & Friedlander, B. (1999). *Emotionally intelligent parenting*. Harmony Boks.
- Frewen, P. A., Brinker, J., Martin R. A. & Dozois, D. J. A. (2008). Humor styles and personality-vulnerability to depression. *Humor: International Journal of Humor Research*, 21 (2), 179-195.
- Frone, M. R., Russell, M. & Cooper, M. L.(1992). Antecedents and outcomes of work-family conflict: testing a model of the work-family interface. *Journal of Applied Psychology*, 77, 65-78.
- Goleman, D. (1995). *Emotional intelligence*. Bantam.
- Hugelshofer, D. S., Kwon, P., Reff, R. C. & Olson, M.L. (2006). Humour's role in the relation between attributional style and dysphoria. *European Journal of Personality*, 20, 325-336.
- Hughes, D. L. & Galinsky, E. (1994). Gender, job and family conditions and psychological symptoms. *Psychology of Women Quarterly*, 18, 251-270.
- Kartol, A. & Erçevik, E. (2020). Emotional Intelligence and Life Satisfaction on University Students: Mediation Role of Meaning of Life. *Kastamonu Educational Journal*, 28 (2), 718-728.
- Karip, Y. & Köksal, D. (1999). Education of School Administrators. *Educational Administration: Theory and Practice* 18, 193-207.
- Kazarian S. S. & Martin, R. A. (2004). Humor styles, personality and well-being among Lebanese university students. *European Journal of Personality*, 18 (3), 209-219.
- Kinnunen, U. & Mauno, S. (1998). Antecedents and outcomes of work-family conflict among employed women and men in Finland. *Human Relations*, 51, 157- 177.
- Kline, R. B. (2011). *Principles and practice of structural equation modeling*. The Guilford Press.
- Kossek, E. & Oseki, C. (1998). Work-family conflict, policies and the job life satisfaction relationship: a review and directions for organizational behavior-human resources research. *Journal of Applied Psychology*, 83, 139-149.

- Kuiper, N. A., Grimshaw, M., Leite, C. & Kirsh, G. (2004). Humor is not always the best medicine: Specific components of sense of humor and psychological well-being. *Humor: International Journal of Humor Research*, 17 (1/2), 135-168.
- Kuiper, N. A., Martin, R. A. & Dance, K. A. (1992). Sense of humor and enhanced quality of life. *Personality and Individual Differences*, 13, 1273-1283.
- Martin, R. A. & Lefcourt, H. M. (1983). Sense of humor as a moderator of the relation between stressors and moods. *Journal of Personality and Social Psychology*, 45, 1313-1324.
- Martin, R. A., Puhlik-Doris, P., Larsen, G., Gray, J. & Weir, K. (2003). Individual differences in uses of humor and their relation to psychological well-being: Development of the Humor Styles Questionnaire. *Journal of Research in Personality*. 37, 48-75.
- Otrar, M. & Findikli, E. B. (2014). Humor styles and life satisfaction amongst school administrators: an investigation in Atasehir. *Journal of Educational Sciences*, 39, 145-157.
- Paschali, A., & Tsitsas, G. (2010). Stress and life satisfaction among university students-a pilot study. *Annals of General Psychiatry*, 9(1). doi: 10.1186/1744-859X-9-S1-S96
- Perrewe, P. L., Hochwarter, W. A. & Kiewitz, C. (1999). Value attainment: an explanation for the negative effects of work-family conflict on job and life satisfaction. *Journal of Occupational Health Psychology*, 4, 318-326.
- Saklofske, D. H., Austin, E.J. & Minski, P.S. (2003). Factor structure and validity of a trait emotional intelligence measure. *Personality and Individual Differences*, 34, 702-721.
- Salovey, P. & Mayer, J. (1990). Emotional intelligence. *Imagination, Cognition and Personality*. 9 (3), 185-211.
- Saarni, C. (1997). Emotional competence and selfregulation in children. In P. Salovey, D. Sluyter (Ed.), *Emotional development and emotional intelligence*. p. 35-66. Basic Books.
- Schutte, N. S., Malouf, J. M., Hall, L. E., Haggerty, D. J., Cooper, J. T., Golden, C. J. & Dornheim, L. (1998). Development and validation of a measure of emotional intelligence. *Personality and Individual Differences*, 25, p. 167-177.
- Taylor, G. J. (2001). *Low emotional intelligence and mental illness*. In J. Ciarrochi, J. P. Forgas (Ed.), *Emotional intelligence in everyday life: A scientific enquiry*, p. 67-81. Taylor and Francis.
- Tatar, A., Tok, S. & Saltukoğlu, G. (2011). Adaptation of the revised schutte emotional intelligence scale into Turkish and examination of its psychometric properties. *Bulletin of Clinical Psychopharmacology*, 21(4):325-38.
- Thomas, L. T. & Ganster, D. C. (1995). Impact of family-supportive work variables on work-family conflict and strain: A control perspective. *Journal of Applied Psychology*, 80, 6-15.
- Tümkeya, S., Hamarta, E., Deniz, M. E., Çelik, M., & Aybek, B. (2008). Emotional intelligence, humor style and life satisfaction: A study on university academic staff. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal*, 3(30), 1-18.
- Yeşilyaprak, B. (2001). Implications for emotional intelligence and education. *Educational Administration: Theory and Practice*. 7 (25), 139-146.

Yerlikaya, E. E. (2003). Adaptation of Humor Styles Scale. [Unpublished Master's Thesis.] Çukurova University

Zins, J., Travis, L. & Freppon, P. (1997). *Linking research and educational programming to promote social and emotional learning*. In P. Salovey, D. Sluyter (Ed.), *Emotional development and emotional intelligence*. p. 257-274. Basic Books.

OKUL YÖNETİCİLERİNİN DUYGUSAL ZEKALARI VE YAŞAM DOYUMLARI: KENDİNİ GELİŞTİRİCİ MİZAH TARZININ ARACI ROLÜ

Öz

Bu araştırmanın amacı okul yöneticilerinin duygusal zekaları ve yaşam doyumları arasındaki ilişkide kendini geliştirici mizah tarzının aracı rolünü keşfetmektir. Araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın veri toplama grubunu, 2019-2020 eğitim-öğretim döneminde İstanbul İli Avcılar, Çatalca ve Esenyurt ilçelerinde görev yapan 105 kadın 273 erkek olmak üzere toplam 378 okul yöneticisi oluşturmaktadır. Araştırmanın verilerini toplamak amacıyla Schutte Duygusal Zeka Ölçeği, Yaşam Doyumu Ölçeği ve Mizah Tarzları Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde öncelikle Pearson korelasyon analizi aracılığıyla değişkenler arasındaki ilişkiler incelenmiş devamında modeli test etmek amacıyla okul yöneticilerinin duygusal zekaları ve yaşam doyumları arasındaki ilişkide kendini geliştirici mizah tarzının aracı rolünü yapısal eşitlik modeli ile sınanması amacıyla yapısal eşitlik modellemesi analizi yapılmıştır. Verilerin analizi için SPSS ve AMOS 23.0 istatistik paket programları kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre; duygusal zeka, kendini geliştirici mizah tarzı ve yaşam doyumları değişkenleri arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Kendini geliştirici mizah tarzı duygusal zeka ile yaşam doyumları arasındaki ilişki de kısmi aracılık etkisi oluşturmaktadır. Okul yöneticilerinin kendini geliştirici mizah tarzları bilişsel davranışçı tekniklerle veya çeşitli psiko-eğitim programlarıyla geliştirilerek duygusal zeka ve yaşam doyumları olumlu yönde arttırılabilir.

Anahtar kelimeler: Duygusal Zeka, yaşam doyumları, kendini geliştirici mizah tarzı.

GİRİŞ

Duygusal zeka kavramı eğitim, iş yaşamı ve kişilik gelişimi gibi birçok alanda giderek daha önemli hale gelmektedir (Goleman, 1995, 1998; Bar-On, 1996; Saarni, 1997; Zins, Travis ve Freppon, 1997; Elias, Tobias ve Friedlander, 1999). Bunun en önemli sebeplerinden biri sosyal hayatın duygusal zeka tarafından mantıksal zekadan daha iyi yordanmasıdır (Goleman, 1995). Diğer sebeplerden biri de duygusal zekanın psikolojik uyumla ilgili olmasıdır (Mayer ve Salovey, 1995; Salovey ve Mayer, 1990). Salovey ve Mayer (1990)'e göre duygusal zeka; kişinin kendisinin ve diğerlerinin duygularını değerlendirme, ayırım yapabilme ve buradan elde ettiği bilgileri düşünce ve davranışlarında kullanabilme yeteneği olarak tanımlanmaktadır.

Her insanda duygular vardır ama yalnızca duygulara sahip olmak yeterli değildir. Duygusal zeka, kişinin kendi ve diğerlerinin duygularını tanıma ve değerlendirmenin dışında duyguların enerjisini ve duygulara ilişkin bilgilerimizi iş ve günlük yaşamımıza etkili bir şekilde yansıtabilmeyi ve ona uygun tepkiler vermemizi sağlar (Yeşilyaprak, 2001). Bireyin duygularını tanıması, yönetebilmesi yani duygusal zekasının farkında olarak bunu yaşamında kullanabilmesi kişinin hayat kalitesini ve buna bağlı olarak da yaşam doyumunu yükseltmektedir. Yapılan çalışmalar da göstermektedir ki, duygusal zekanın psikolojik iyi olma, akıl sağlığı ve yaşam doyumunu pozitif ilişkisi vardır (Ciarrochi, Chan ve Caputi, 2000; Saflofske, Austin ve Minksi, 2003; Deniz ve Yılmaz, 2004; Austin, Saklofske ve Egan, 2005; Deniz ve Yılmaz, 2006).

Son yıllarda psikolojik iyi oluş ve mutluluk ile sıklıkla bir arada kullanılan yaşam doyumunu kavramı, bireyin yaşam kalitesinin bilişsel değerlendirmesini ifade etmektedir (Paschali ve Tsitsas, 2010). Diğer bir deyişle bireyin hayattan beklentileriyle elinde olanlar arasındaki karşılaştırmanın bir sonucudur (Bilir ve Subaşı, 2006). Diener'in (1996) tanımına göre ise yaşam doyumunu, bireyin hayata dair olumlu değerlendirmeleri ve genel memnuniyeti ile bilişsel değerlendirmelerinin toplamıdır. Bireylerin yaşam doyumları ne kadar yüksek ise hayata bakışları o kadar fazla olmakla birlikte yaşamdan haz alma ve mutlu olma düzeyleri de aynı oranda artmaktadır (Kartol ve Erçevik, 2020).

Bireylerin gelişimi açısından önemli ve birbirini etkileyen iki kavram olarak karşımıza çıkan duygusal zeka ve yaşam doyumunun yanı sıra diğer bir önemli kavram da bireylerin hayata daha olumlu bakabilmesini, mutlu olmasını sağlayan mizahtır. Alanyazına bakıldığında, mizah duygusunun psikolojik sağlığa olumlu etkileri olduğu düşüncesinin yaygın olduğu görülmektedir (Akdur ve Batıgün, 2017). Martin, Puhlik-Doris, Larsen, Gray ve Weir (2003)'in geliştirdikleri mizah duygusu modeline göre günlük hayatta karşılaşılan dört tür mizah tarzı bulunmaktadır: Katılımcı mizah, kendini geliştirici mizah, saldırgan mizah ve kendini yıkıcı mizah. Katılımcı mizah tarzı, mizahın birey tarafından kendine ve de diğerlerine saygılı bir biçimde kişiler arası ilişki ve etkileşimleri geliştirici biçimde kullanılmasını ifade eder. Kendini geliştirici mizah tarzı, mizahın kişisel yönlerini kapsar ve bireylerin, aynı zamanda başkalarının ihtiyaçlarını da dikkate alarak, stresle başa çıkmada, sorunlar üzerindeki perspektiflerini değiştirmede ya da olumsuz duyguları azaltmada kullandıkları mizah tarzını ifade eder. Saldırgan mizah, bireyin sadece kendi üstünlük ve haz duyguları ile ilgili olarak kendi ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla başkaları hakkında mizahı sosyal olarak uygun olmayan bir biçimde kullanmasıdır. Kendini yıkıcı mizah tarzı,

bireyin kendi ihtiyaçlarını dikkate almaksızın başkalarını güldürmek için kendisini sürekli mizahi bir yolla kötölemesi, yermesi gibi davranışları kapsar (Yerlikaya, 2003). Kullanılan mizah tarzları ile psikolojik belirtiler ve yaşam doyumu arasındaki ilişkiyi inceleyen araştırmalar incelendiğinde, katılımcı mizah ve kendini geliştirici mizah tarzlarına sahip olan bireylerin, saldırgan ve kendini yıkıcı mizah tarzlarına sahip olan bireylere göre yaşam doyumu düzeylerinin daha yüksek, depresyon ve anksiyete düzeylerinin ise daha düşük olduğu bulunmuştur (Cheung ve Yue, 2013; Frewen, Brinker, Martin ve Dozios, 2008; Kuiper, Grimshaw, Leite ve Kirsh, 2004; Martin ve ark., 2003). Ayrıca mizah ile ilgili literatüre bakıldığında, mizahın fiziksel ve psikolojik sağlığa, uyum sağlama becerisine, kişilerarası ilişkileri geliştirmeye pozitif etkisi bulunduğu vurgulanmaktadır (Kazarian ve Martin, 2004).

Birey yeteneğine, ilgisine, değerlerine uygun bir meslek seçmiş olsa bile seçtiği mesleğin özellikleri, mesleki anlamda kendisini geliştirebilmesi için sunulan imkanlar, çalışma şartları, meslek ile ilgili stresörlerin fazlalığı bireyin aile hayatını, mutluluğunu, yaşam doyumunu ve mizah anlayışını etkileyebilir. (Martin ve Lefcourt, 1983; Kuiper, Martin ve Dance, 1992). Bu mesleklerden en önemlisi bir ülkenin geleceğinin şekillenmesine, ekonomisine, gelişimine katkı sağlayan öğretmenler ve onların yöneticileri pozisyonundaki, okulun her türlü gelişiminden ve başarısından sorumlu okul yöneticileridir diyebiliriz. Okulun işleyişi ve okul yöneticileri üzerine gerçekleştirilen çalışmalarda, okullarda başarının en önemli etkeninin okul yöneticileri olduğu belirlenmiştir (Açıkalin,1998; Karip ve Köksal, 1999). Okulun başarısında, belirleyici bir otoriteye sahip olunması, yöneticiye ait bazı psikolojik özellikleri de öne çıkartır. Okul yöneticilerinin mutlu olmaları, hayata pozitif bakmaları örgüt iklimini de pozitif yönde etkilemektedir. Öğrencilerin çocukluk, ergenlik, gençlik dönemlerini içeren ve etkileyen okul dönemlerinin kalitesinden sorumlu olmak okul yöneticileri için ağır bir yüküdür (Otrar ve Fındıklı, 2014). Özellikle bireylerin çalışma şartlarının stresörler barındırması, çalışma saatlerinin fazla olması bireyin aile yaşantısını, psikolojik iyi olma halini ve yaşam doyumunu (Frone, Russell ve Cooper, 1992; Hughes ve Galinsky, 1994; Thomas ve Ganster, 1995; Kinnunen ve Mauno, 1998; Kossek ve Oseki, 1998; Perrewe, Hochwarter ve Kiewitz, 1999), insanlarla ilişkilerini ve duygu durumunu olumsuz etkilemektedir (Stewart ve Barling, 1996). Çalışma şartlarındaki olumsuzluk da bireyin stres düzeyini arttırmakta ve olumsuz duygular yaşamasına sebep olmakta ve bireyin hayata mizahi bir gözle bakmasını engellemektedir (Kuiper ve diğ., 1992; Martin ve Lefcourt, 1983).

Tüm bu açıklamalar doğrultusunda okul yöneticilerinin duygusal zekalarının, mizah tarzlarının ve yaşam doyumlarının incelenmesinin önemi ortaya çıkmaktadır. Alanyazın incelendiğinde, okul yöneticilerinin mizah tarzları ve yaşam doyumları arasındaki ilişki, duygusal zekaları ve yaşam doyumları arasındaki ilişki konularında bir çok araştırmaya rastlanırken okul yöneticilerinin duygusal zekaları ve yaşam doyumları arasındaki ilişkide kendini geliştirici mizah tarzının aracılık rolünün incelendiği bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu açıdan bakıldığında bu çalışma ile alana ve alan araştırmacılarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca bu yönde yapılan çalışmaların, okul yöneticilerinin mesleki sorumluluklarını yerine getirmelerine etki eden özelliklerinin farkına varmalarına ve dolayısıyla okulların başarısı ile öğretmenlerin motivasyonlarının artırılmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu sebeple araştırmanın amacı okul yöneticilerinin duygusal zekaları ve yaşam doyumları

arasındaki ilişkide kendini geliştirici mizah tarzının aracı rolünü keşfetmektir. Belirlenen bu ana amaç çerçevesinde araştırmanın hipotezleri şu şekilde oluşturulmuştur;

H1. Okul Yöneticilerinin duygusal zekaları, yaşam doyumları ve kendini geliştirici mizah tarzı arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H2.Okul yöneticilerinde aracı rol olarak kendini geliştirici mizah tarzı, duygusal zeka ve yaşam doyumu düzeylerini anlamlı olarak yordamaktadır.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Araştırmada nicel araştırma modellerinden olan ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. İlişkisel tarama modeli, iki veya daha fazla değişkenin ilişkinin derecesini, bir değişkenin diğerini yordayıp yordamadığını belirlemek için kullanılan nicel bir araştırma modelidir (Creswell, 2017)

Evren ve Örneklem

Araştırmanın veri toplama grubunu gönüllülük esasına dayalı ulaşılabilir örneklem metoduyla seçilmiş, 2019-2020 Eğitim-Öğretim Döneminde İstanbul İli Avcılar, Çatalca ve Esenyurt ilçelerinde görev yapan 105 kadın (%27,8) 273 erkek (%72,2) olmak üzere toplam 378 okul yöneticisi oluşturmaktadır. Okul yöneticilerinden 128'i Müdür (%34), 250'si müdür yardımcısı (% 60) olarak görev yapmaktadır. Okul Yöneticilerinin 15'i anaokulunda (% 4), 134'ü ilkokulda (%35,4), 114'ü ortaokulda (%30,2), 19'u anadolu lisesinde (%4), 6'sı anadolu imam hatip lisesinde (%1,6), 23'ü çok programlı anadolu lisesinde (%6,1), 43'ü mesleki ve teknik anadolu lisesinde (%11,4) ve 24'ü diğer (%6,3) eğitim kurumlarında çalışmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Schutte Duygusal Zeka Ölçeği: Araştırmada Schutte, Malouff, Hall, Haggerty, Cooper, Golden ve Dornheim (1998) tarafından geliştirilen ve Austin, Saklofske, Huang ve McKenney (2004) tarafından 41 madde olarak yeniden düzenlenen ve Tatar, Tok ve Saltukoğlu (2011) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek 41 madde ve üç alt boyuttan (İyimserlik, Duyguların Kullanımı, Duyguların Değerlendirilmesi) oluşan 5'li likert tipindedir. Ölçeğin üç faktörlü yapısı incelendiğinde hem açıklayıcı hem de doğrulayıcı faktör analizi sonuçları Austin ve arkadaşlarının (2004) sunduğu sonuçlar ile tutarlıdır. Ölçeğin Cronbach-Alpha iç tutarlık katsayısı bütünü için 0,82, alt boyutları için ise 0,75, 0,39 ve 0,76 olarak tespit edilmiştir. Ölçeğin bütünü için test-tekrar test güvenilirlik katsayısı bir hafta arayla (n=88) r=0,49, iki hafta arayla (n=85) r=0,56 bulunmuştur. Ölçeğin ayırt edici geçerliliğini incelemek için ölçekle birlikte 100 kişiye Beş Faktör Kişilik Envanteri uygulanmıştır. Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği ile kişilik özellikleri arasında -0,28 ile 0,34 arasında değişen anlamlı ilişkilere rastlanmıştır. Sonuç olarak, bulgular Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği'nin Türkçe konuşan popülasyon için geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir (Tatar, Tok ve Saltukoğlu, 2011).

Schutte Duygusal Zeka ölçeğinin bu çalışma kapsamında Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı .84 olarak hesaplanmıştır.

Yaşam Doyumu Ölçeği: Araştırmada, Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilen ve Dağlı ve Baysal (2016) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Yaşam Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek 5 madde ve tek faktörden oluşan 5'li likert tipindedir. Uyarlama çalışması için öncelikle orijinal ölçeğin Türkçeye çevirisi yapılmış, daha sonra dil, içerik, ölçme ve değerlendirme alanlarındaki uzmanların görüşlerine sunulmuştur. Uzmanların önerileri doğrultusunda ölçek üzerinde bazı değişiklikler yapıldıktan sonra Türkçe form ile İngilizce formun aynı anlamı taşıyıp taşımadığının uygulamada belirlenmesi amacıyla ölçekler iki hafta ara ile bir grup öğretmene uygulanmıştır. Her iki ölçekten alınan puanlar arasındaki tutarlığı test etmek için Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı hesaplanmış ve 0,92 olarak saptanmıştır. Buna göre, İngilizce ve Türkçe ölçekler arasında yüksek düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır. Dilsel eşdeğerliği sağlanan ölçek, Diyarbakır İl merkezindeki resmi ilkokullarda görevli 200 öğretmene uygulanmıştır. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı 0,88 ve test- tekrar test güvenilirliği ise 0,97 olarak saptanmıştır. Yapılan faktör analizi sonuçları, Yaşam Doyumu Ölçeği'nin orijinal ölçekte olduğu gibi, tek faktörlü bir yapı gösterdiğini ve yine özgün ölçekte olduğu gibi 5 maddeden oluştuğunu ortaya koymuştur. Yapılan geçerlik ve güvenilirlik analizleri sonucunda, ölçeğin Türkiye'de Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda görevli öğretmenlerin yaşam doyumuna ilişkin algılarının belirlenmesinde kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir araç olduğu tespit edilmiştir. Yaşam Doyumu ölçeğinin bu çalışma kapsamında Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı .87 olarak hesaplanmıştır.

Mizah Tarzları Ölçeği: Mizah kullanımındaki bireysel farklara ilişkin dört farklı boyutu ölçmek amacıyla geliştirilmiş 32 maddelik bir kendini değerlendirme ölçeğidir. Yedili Likert tipi bir derecelemenin kullanıldığı ölçeğin Katılımcı mizah ve Kendini geliştirici mizah alt ölçeği uyumlu, Saldırgan mizah ve Kendini yıkıcı mizah alt ölçekleri ise uyumsuzdur. Ölçeğin iç tutarlık katsayısı; Katılımcı mizah 0.80, Geliştirici mizah 0.81, Saldırgan mizah 0.77 ve Kendini yıkıcı mizah için 0.80'dir (Martin, Puhlik-Doris, Larsen, Gray ve Weir, 2003). Mizah Tarzları Ölçeği Türkçeye Yerlikaya (2003) tarafından uyarlanmıştır. Uyarlama çalışması sonucunda (n= 485), HSQ'nin alt ölçeklerine ilişkin Cronbach alpha katsayıları; Katılımcı mizah için 0.74, Kendini geliştirici mizah için 0.78 Saldırgan mizah için 0.69 ve Kendini yıkıcı mizah için 0.67 olarak bulunmuştur. İki hafta arayla uygulanan ölçeğin (n=63) test- tekrar test korelasyon katsayıları sırasıyla; Katılımcı mizah 0.88, Kendini geliştirici mizah 0.82, Saldırgan mizah 0.85 ve Kendini yıkıcı mizah için 0.85 şeklindedir. Bu çalışmada Mizah Tarzları Ölçeği'nin sadece Kendini Geliştirici Mizah alt ölçeği kullanılmıştır. Mizah Tarzları ölçeğinin Kendini Geliştirici Mizah alt boyutunun bu çalışma kapsamında Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı .78 olarak hesaplanmıştır. Ayrıca çalışmada ölçeğin kendini geliştirici mizah alt boyutu için doğrulayıcı faktör analizi yapılmış ve uyum değerlerinin $\chi^2 /sd = 3,81$; RMSEA = .08; CFI = .96; NNFI = .94; NFI = .95; SRMR = .08 olduğu tespit edilmiş ve kabul edilebilir düzeyde uyum değerlerine sahip olduğu (Bollen, 1989; Browne ve Cudeck, 1993; Kline, 2011) ve geçerlik şartlarını taşıdığı gözlemlenmiştir.

Verilerin Analizi

Araştırmaya katılımda gönüllük esasına uyulmuş olup; araştırmanın amacı ve yöntemi açıklanarak, gizlilik ilkesine saygı gösterilerek yapılmıştır.

Verilerin analizinde öncelikle Pearson korelasyon analizi aracılığıyla değişkenler arasındaki ilişkiler incelenmiş devamında modeli test etmek amacıyla okul yöneticilerinin duygusal zekaları ve yaşam doyumları arasındaki ilişkide kendini geliştirici mizah tarzının aracı rolünü yapısal eşitlik modeli ile sınanması amacıyla yapısal eşitlik modellemesi analizi yapılmıştır. Verilerin çoklu normal dağılıma uygunluğunu sınamak için AMOS programı tarafından hesaplanabilen Mardia istatistiği kullanılmıştır. Elde edilen değer 5'ten küçük olduğundan verilerin normal dağılım varsayımını karşıladığı değerlendirilmiştir (Byrne, 2010). Verilerin analizi için SPSS ve AMOS 23.0 istatistik paket programları kullanılmıştır. Modelin değerlendirilmesine ilişkin kullanılan ölçütler (Bollen, 1989; Browne ve Cudeck, 1993; Kline, 2011) Tablo 1 de sunulmuştur.

Tablo 1. Modelin Uyumuna İlişkin Kullanılan Ölçütler (Bollen, 1989; Browne ve Cudeck, 1993; Kline, 2011)

Ölçüm	İyi Uyum	Kabul Edilebilir Uyum
(X ² /sd)	≤ 3	≤ 4-5
RMSEA	≤ 0.05	0.06-0.08
SRMR	≤ 0.05	0.06-0.08
NFI	≥ 0.95	0.94-0.90
CFI	≥ 0.97	≥ 0.95
GFI	≥ 0.90	0.89-0.85
AGFI	≥ 0.90	0.89-0.85
TLI	≥ 0.95	0.94-0.90

BULGULAR

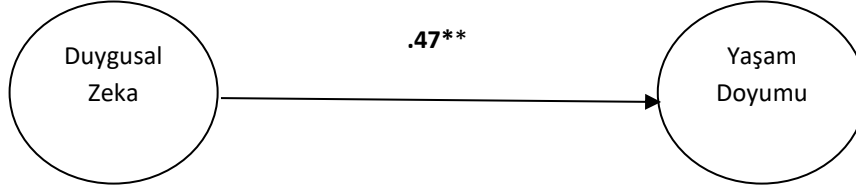
Araştırmada kullanılan değişkenlere ilişkin ortalama, standart sapma ve Pearson korelasyon analizi sonuçları Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. Değişkenlere İlişkin Ortalama, Standart Sapma ve Korelasyon Analizi Sonuçları

Değişkenler	1	2	3
1. Duygusal Zeka	1	,205*	,253*
2. Yaşam Doyumu	,205*	1	,226*
3. Kendini Geliştirici Mizah Tarzı	,253*	,226*	1
Ortalama	3,89	3,29	4,51
Standart Sapma	,3378	,7700	,8562

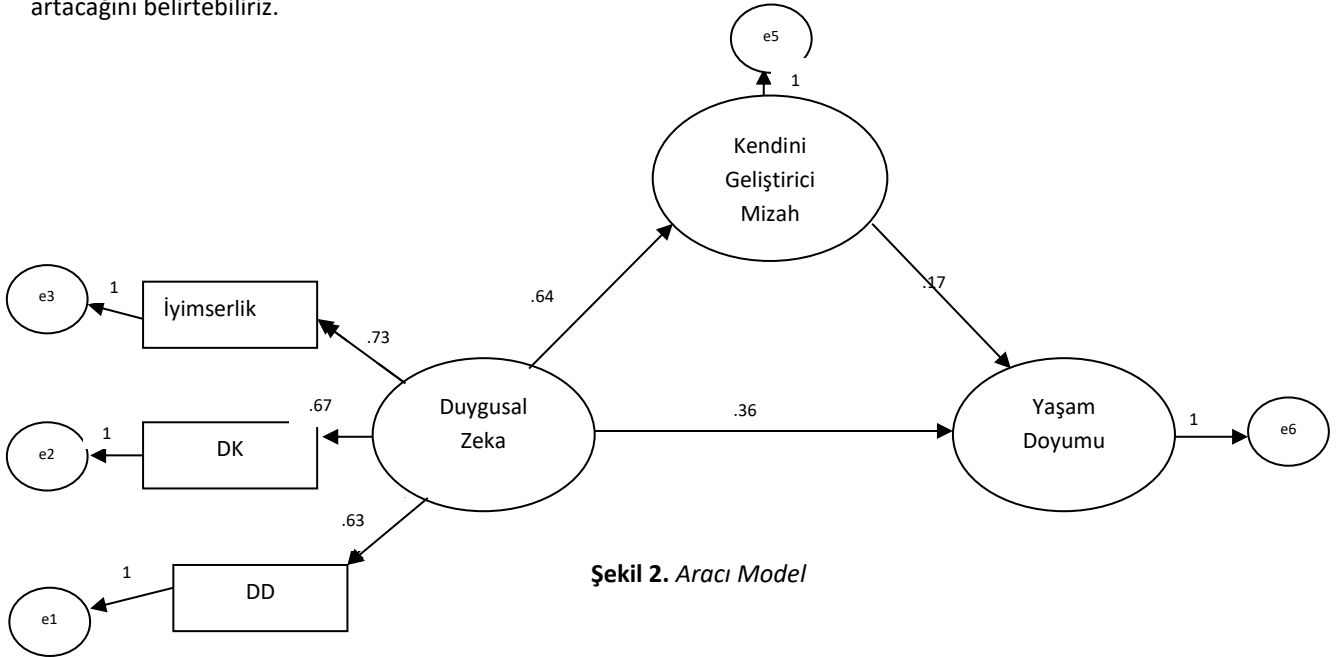
*p<.01

Tablo 2'de de görüldüğü gibi duygusal zeka ile yaşam doyumu arasında .205 düzeyinde pozitif, duygusal zeka ile kendini geliştirici mizah tarzı arasında .253 düzeyinde pozitif ve kendini geliştirici mizah tarzı ile yaşam doyumu arasında .226 düzeyinde pozitif yönlü anlamlı ilişkiler bulunmuştur.

Şekil 1. Temel Model

Şekil 1'de de görüldüğü üzere okul yöneticilerinin duygusal zekaları ile yaşam doyumu arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($\beta=0.47$, $p<.01$). Bu sonuçlara göre duygusal zeka arttıkça yaşam doyumunun da artacağını belirtebiliriz.

Şekil 2. Aracı Model

Şekil 2'de görüldüğü üzere duygusal zeka ile kendini geliştirici mizah tarzı arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($\beta=0.64$, $p<.01$). Ayrıca kendini geliştirici mizah tarzı ile yaşam doyumu arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($\beta=0.17$, $p<.01$). Son olarak aracı değişkenin rolü incelendiğinde duygusal zeka ile yaşam doyumu arasındaki ilişki de daha önce .47 iken aracı değişken eklendiğinde ilişki .36 seviyesine gelmiştir ($p<.01$). Bu durumda kendini geliştirici mizah tarzı, duygusal zeka ile yaşam doyumu arasındaki ilişki de kısmi aracılık etkisi oluşturmaktadır.

Tablo 3. Aracı Modelin Uyumuna İlişkin İstatistiksel Değerler

Ölçüm	Modelin Uyum İndeksi Değerleri
(X2/sd)	2.71
RMSEA	0.06
SRMR	0.07
NFI	0.94
CFI	0.98
GFI	0.97
AGFI	0.94
TLI	0.97

Tablo 3’ de yer alan uyum değerleri incelendiğimiz zaman, $X^2/sd = 2.71$, $RMSEA = 0.06$, $SRMR = 0.07$, $NFI = 0.94$, $CFI = 0.98$, $GFI = 0.97$, $AGFI = 0.94$ ve $TLI = 0.97$ olduğu görülmektedir. Buna göre, tablo 1’de yer alan ölçütlere göre bakıldığında modelin kabul edilebilir düzeyde uyum değerlerine sahip olduğunu belirtebiliriz (Bollen, 1989; Browne ve Cudeck, 1993; Kline, 2011).

Tablo 4. Okul Yöneticilerinin Duygusal Zekalarının Yaşam Doyumlarına Etkisinde Kendini Geliştirici Mizahın Aracılık Rolü

	Sonuç Değişkenleri			
	Kendini Geliştirici Mizah Tarzı		Duygusal Zeka	
	β	SE	β	SE
Duygusal Zeka R^2			0,468*	0,115
				0,042
Duygusal Zeka R^2	0,642*	0,126		
		0,064		
Duygusal Zeka			0,361*	0,117
Kendini Geliştirici Mizah Tarzı			0,167*	0,046
R^2				0,075
Dolaylı Etki				0,107*(0,047 – 0,207)

* $p < .01$

Okul yöneticilerinin duygusal zekalarının yaşam doyumları üzerindeki toplam etkisi istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($\beta = 0,468$; $p < 0.01$). Duygusal zeka ile kendini geliştirici mizah arasında pozitif bir yol katsayısı elde edilmiştir ($\beta = 0,642$; $p < 0.01$). Duygusal zeka ile yaşam doyumları arasındaki dolaylı ilişki 0.107 ve % 95 güven aralığı 0,047 - 0,207 olarak elde edilmiş ve bu aralık 0 değerini içermediği için dolaylı etki istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Diğer bir deyişle, okul yöneticilerinin kendini geliştirici mizah tarzı, duygusal zeka ile yaşam doyumları arasındaki ilişkiye "kısmen aracılık etmektedir". Bu bulgu bize duygusal zeka ile yaşam doyumları arasındaki ilişkide başka değişkenlerin de olabileceğine dair bir ipucu vermektedir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Okul yöneticilerinin duygusal zeka düzeyleri ile kendini geliştirici mizah tarzı düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır. Buna göre okul yöneticilerinin duygusal zeka puanları arttıkça kendini geliştirici mizah tarzı puanlarının da arttığı söylenebilir. Nitekim ilgili literatür tarandığında insanların duygusal “zeka düzeylerinin yüksek olması onların yaşadığı duyguları tanımalarına, farkında olmasına ayrıca içinde bulunduğu toplumla

kişilerarası ilişkilerinin uyumlu olmasına, psikolojik gelişimine bağlı olarak genel ruh durumunun sağlıklı olmasına neden olduğu ve duygusal zeka ile iyimser olma, hayata olumlu ve mizahi bir pencereden bakma arasında olumlu yönde ilişkinin olduğu, kötümser olma, yüksek stres düzeyi ve buna bağlı sağlıklı psikolojik yapı ile negatif ilişkili olduğu ifade edilmektedir (Schutte ve ark., 1998; Constantine, Gainor, 2001; Taylor, 2001; Hugelshofer, Kwon, Reff, Olson, 2006). Elde edilen sonuçlar bu çalışmanın sonuçlarını desteklemektedir.

Ayrıca araştırma bulguları okul yöneticilerinde kendini geliştirici mizah tarzının yaşam doyumu ile pozitif ilişkili ve anlamlı bir yordayıcısı olduğunu göstermiştir. Bu sonucu destekler nitelikte olan Otrar ve Fındıklı (2017)'nin 'Okul Yöneticilerinin Mizah Tarzları ile Yaşam Doyumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi (Ataşehir Örneği)' başlıklı araştırmalarında okul yöneticilerinin kendini geliştirici mizah tarzları düzeylerinin yaşam doyumu düzeyleri ile anlamlı, pozitif ilişkili olduğu sonucuna varmıştır. Bu bulgu yüksek düzeyde kendini geliştirici mizah tarzı düzeyi olan okul yöneticilerinin yaşam doyumu düzeylerinin de arttırılabileceğini göstermektedir.

Düşünüldüğü gibi yüksek duygusal zekaya sahip okul yöneticilerinin yaşam doyumu düzeyleri de yüksek çıkmıştır. Tümkaya, Hamarta, Deniz, Çelik ve Aybek (2008) 'in yaptıkları çalışmada, üniversite öğretim elemanlarının duygusal zekâ yetenekleri ile mizah tarzları ve yaşam doyumları arasındaki yordayıcı ilişkileri belirlemeyi amaçlamışlardır. Araştırma sonucunda, öğretim elemanlarının duygusal zekâ yetenekleri ile mizah tarzları ve yaşam doyumları arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Bu bulgular ışığında araştırmanın ilk hipotezi olan H1 "*Okul Yöneticilerinin duygusal zekaları, yaşam doyumları ve kendini geliştirici mizah tarzı arasında anlamlı bir ilişki vardır.*" hipotezi kabul edilmiştir.

Kendini geliştirici mizah tarzı aracı değişkeninin olmadığı, okul yöneticilerinde duygusal zeka ile yaşam doyumu arasındaki doğrudan ilişkide, duygusal zeka bağımsız değişkeninin yaşam doyumu bağımlı değişkenine olan etkisinin anlamlı olduğu görülmüştür ($\beta=0.47$, $p<0.001$). Ancak modele kendini geliştirici mizah tarzı aracı değişkeninin dahil edilmesi ile duygusal zeka bağımsız değişkeninin yaşam doyumu üzerindeki toplam etkisinin azaldığı görülmüştür ($\beta=0.36$, $p<0.001$). James ve Brett'e (1984) göre bağımsız değişkenin bağımlı değişken üzerindeki doğrudan etkisi devam etmekle birlikte azalmışsa bu durumda kısmi aracılık etkisi ortaya çıkar. Elde edilen sonuçlar bu görüşü destekler niteliktedir.

Nitekim analiz sonuçlarına göre okul yöneticilerinde duygusal zeka ve kendini geliştirici mizah tarzının yaşam doyumunun anlamlı birer yordayıcısı olduğu bulunmuştur. Kendini geliştirici mizah tarzı, duygusal zeka ve yaşam doyumu arasındaki ilişkiye kısmen aracılık etmiştir. Kendini geliştirici mizah tarzının aracılık rolü bizlere duygusal zekanın doğrudan ve dolaylı olarak okul yöneticilerinde yaşam doyumunu arttırdığını sunmaktadır. Bu bulgular ışığında araştırmanın ikinci hipotezi olan H2 "*Okul yöneticilerinde aracı rol olarak kendini geliştirici mizah tarzı, duygusal zeka ve yaşam doyumu düzeylerini anlamlı olarak yordamaktadır.*" hipotezi kabul edilmiştir.

Araştırma bulguları bizlere okul yöneticilerinde kendini geliştirici mizah tarzının yaşam doyumu üzerinde aracı bir değişken olduğunu, bilişsel davranışçı tekniklerle veya çeşitli psiko-eğitim programlarıyla geliştirilmesinin okul yöneticilerinin duygusal zeka ve yaşam doyumları üzerinde önemli bir etkisinin olacağını işaret etmektedir.

ÖNERİLER

Bu çalışma İstanbul ilinin belirli bir bölgesindeki okul yöneticileri ile yürütülmüştür. Daha büyük gruplar ve farklı coğrafi bölgelerden katılımcılarla daha genelleştirici araştırmalar yapılabilir. Araştırma bulgularımız nicel bir araştırma metoduna dayanmakta olup kullanılan ölçekler de katılımcıların öz değerlendirmeleri esas alınmıştır. Bu çalışma kesitsel bir araştırma olduğundan değişkenler arasında nedensel çıkarımlarda bulunamayız. Nedensel çıkarımların ortaya çıkarılması için boylamsal çalışmalar yapılabilir. Yine duygusal zekanın ve kendini geliştirici mizah tarzının okul yöneticilerinde yaşam doyumu yordayıcısı olduğundan, okul yöneticisi yetiştiren kurumlarda duygusal zeka düzeylerini artırıcı ve kendini geliştirici mizah tarzı düzeylerini artırıcı etkinlikler yapılabilir.

Etik Metni

“Bu makalede dergi yazım kurallarına, yayın ilkelerine, araştırma ve yayın etiği kurallarına, dergi etik kurallarına uyulmuştur. Makale ile ilgili doğabilecek her türlü ihlallerde sorumluluk yazar(lar)a aittir.”

Bu araştırma İstanbul Medeniyet Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bölümü Etik Kurulunun 07/06/2021 tarih ve 2021/06-29 sayılı kararı ile etik açıdan uygundur.

Yazar(lar)ın Katkı Oranı Beyanı: Dr. Baran Barış YILDIZ %40, Tefik Sertaç ÇELİKÇEKEN %30, Mesut GÜLPER %30.

KAYNAKÇA

- Açıkalın, A. (1998). *Toplumsal, kurumsal teknik yönleriyle okul yöneticiliği*. Pegem Yayıncılık.
- Akdur, S. ve Batıgün, A. D. (2017). Mizah Tarzları ile Kişilik Özellikleri, Kişilerarası İlişki Tarzları ve Psikolojik Sağlık Arasındaki İlişkiler. *Türk Psikoloji Yazıları*, 20 (39), 1-10.
- Austin, E. J., Saklofske, D.H., ve Egan, V. (2005). Personality, well-being and health correlates of trait emotional intelligence. *Personality and Individual Differences*, 38, 547-558.
- Bar-On, R. (1996). The era of the EQ: Defining and assessing emotional intelligence. Poster session presented at the annual convention of the American Psychological Association, Toronto, Canada.
- Bilir, N. ve Subaşı, N. P. (2006). *Yaşlılık sorunları*. Ç. Güler ve L. Akın (Ed.). *Halk sağlığı temel bilgileri*. (ss. 1020-1031). Hacettepe Üniversitesi Yayınları.
- Bollen, K.A. (1989). A new incremental fit index for general structural equation models. *Sociological Methods and Research*, 17(3):303-316.
- Browne, M. W. ve Cudeck, R. (1993). Alternative ways of assessing model fit. *Sage Focus Editions*, 154, 136-136.
- Byrne, B. (2010). *Structural equation modeling with AMOS: Basic concepts, applications, and programming (2nd ed.)*. Routledge.

- Ciarrochi, J.V., Chan, A. Y. C. ve Caputi, P. (2000). A critical evaluation of the emotional intelligence construct. *Personality and Individual Differences*, 28, 539-561.
- Cheung, C. K. ve Yue, X. D. (2013). Humor styles, optimism and their relationships with distress among undergraduates in Chinese cities. *Humor: International Journal of Humor Research*, 26 (2), 351- 370.
- Constantine, M.G. ve Gainor, K.A.(2001). Emotional intelligence and empathy: Their relation to multi-cultural counselling knowledge and awareness. *Professional School Counselling*, 5, 2, 131-137.
- Creswell, J. W. (2017). *Eğitim araştırmaları: nicel ve nitel araştırmanın planlanması, yürütülmesi ve değerlendirilmesi*. Çev. Halil Ekşi. Edam.
- Dağlı, A. ve Baysal, N. (2016). Yaşam Doyumunu Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması: Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 15 (59), 1250-1262.
- Deniz, M. E. ve Yılmaz, E. (2004). Üniversite öğrencilerinin duygusal zeka yetenekleri ve yaşam doyumları arasındaki ilişki. *XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı*. Malatya: İnönü Üniversitesi.
- Deniz, M. E., ve Yılmaz, E. (2006). Üniversite Öğrencilerinde Duygusal Zeka ve Stresle Başa Çıkma Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 25, 17-26.
- Elias, M., Tobias, S. ve Friedlander, B. (1999). *Emotionally intelligent parenting*. Harmony Boks.
- Frewen, P. A., Brinker, J., Martin R. A. ve Dozois, D. J. A. (2008). Humor styles and personality-vulnerability to depression. *Humor: International Journal of Humor Research*, 21 (2), 179-195.
- Frone, M. R., Russell, M. ve Cooper, M. L.(1992). Antecedents and outcomes of work-family conflict: testing a model of the work-family interface. *Journal of Applied Psychology*, 77, 65-78.
- Goleman, D. (1995). *Emotional intelligence*. Bantam.
- Hugelshofer, D. S., Kwon, P., Reff, R. C. ve Olson, M.L. (2006). Humour's role in the realltion between attributional style and dysphoria. *European Journal of Personality*, 20, 325-336.
- Hughes, D. L. ve Galinsky, E. (1994). Gender, job and family conditions and psychological symptoms. *Psychology of Women Quarterly*, 18, 251-270.
- Kartol, A. ve Erçevik, E. (2020). Üniversite Öğrencilerinde Duygusal Zekâ ve Yaşam Doyumunu: Yařamda Anlamin Aracı Rolü. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 28 (2), 718-728.
- Karip, E. & Köksal, K. (1999). Okul yöneticilerinin yetiřtirilmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi*, 18, 193-207.
- Kazarian S. S. ve Martin, R. A. (2004). Humor styles, personality and well-being among Lebanese university students. *European Journal of Personality*, 18 (3), 209-219.
- Kinnunen, U. ve Mauno, S. (1998). Antecedents and outcomes of work-family conflict among employed women and men in Finland. *Human Relations*, 51, 157- 177.
- Kline, R. B. (2011). *Principles and practice of structurale quation modeling*. The Guilford Press.
- Kossek, E. ve Oseki, C. (1998). Work-family confilct, policies and the job life satisfaction relationship: a review and directions for organizational behavior-human resources research. *Journal of Applied Psycgology*, 83, 139-149.

- Kuiper, N. A., Grimshaw, M., Leite, C. ve Kirsh, G. (2004). Humor is not always the best medicine: Specific components of sense of humor and psychological well-being. *Humor: International Journal of Humor Research*, 17 (1/2), 135- 168.
- Kuiper, N. A., Martin, R. A. ve Dance, K. A. (1992). Sense of humor and enhanced quality of life. *Personality and Individual Differences*, 13, 1273-1283.
- Martin, R. A. ve Lefcourt, H. M. (1983). Sense of humor as a moderator of the relation between stressors and moods. *Journal of Personality and Social Psychology*, 45, 1313-1324.
- Martin, R. A., Puhlik-Doris, P., Larsen, G., Gray, J. ve Weir, K. (2003). Individual differences in uses of humor and their relation to psychological well-being: Development of Humor Styles Questionnaire. *Journal of Research in Personality*. 37, 48-75.
- Otrar, M. ve Fındıklı, E. B. (2014). Okul yöneticilerinin mizah tarzları ile yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi (Ataşehir örneği). *Eğitim Bilimleri Dergisi*, 39, 145-157.
- Paschali, A., & Tsitsas, G. (2010). Stress and life satisfaction among university students-a pilot study. *Annals of General Psychiatry*, 9(1). doi: 10.1186/1744-859X-9-S1-S96
- Perrewe, P. L., Hochwarter, W. A. ve Kiewitz, C. (1999). Value attainment: an explanation for the negative effects of work-family conflict on job and life satisfaction. *Journal of Occupational Health Psychology*, 4, 318-326.
- Saklofske, D. H., Austin, E.J. ve Minski, P.S.(2003). Factor structure and validity of a trait emotional intelligence measure. *Personality and Individual Differences*, 34, 702-721.
- Salovey, P. ve Mayer, J. (1990). Emotional intelligence. *Imagination, Cognition and Personality*. 9 (3), 185-211.
- Saarni, C. (1997). *Emotional competence and selfregulation in children*. In P. Salovey, D. Sluyter (Editör), *Emotional development and emotional intelligence*. ss. 35-66. Basic Boks.
- Schutte, N. S., Malouf, J. M., Hall, L. E., Haggerty, D. J., Cooper, J. T., Golden, C. J. ve Dornheim, L. (1998). Development and validation of a measure of emotional intelligence. *Personality and Individual Differences*, 25, 167-177.
- Taylor, G. J. (2001). *Low emotional intelligence and mental illness*. In J. Ciarrochi, J. P. Forgas (Editör), *Emotional intelligence in everyday life: A scientific enquiry*, ss.67-81. Taylor ve Francis.
- Tatar, A., Tok, S. ve Saltukoğlu, G. (2011). Gözden Geçirilmiş Schutte Duygusal Zekâ Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması ve Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi. *Klinik Psikofarmakoloji Bülteni*, 21(4):325-38.
- Thomas, L. T. ve Ganster, D. C. (1995). Impact of family-supportive work variables on work-family conflict and strain: A control perspective. *Journal of Applied Psychology*, 80, 6-15.
- Tümkiye, S., Hamarta, E., Deniz, M. E., Çelik, M., & Aybek, B. (2008). Emotional intelligence, humor style and life satisfaction: A study on university academic staff. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 3(30), 1-18.
- Yeşilyaprak, B. (2001). Duygusal zeka ve eğitim açısından doğurguları. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*. 7 (25), 139-146.

Yerlikaya, E. E. (2003). *Mizah Tarzları Ölçeğinin Uyarlama Çalışması*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi]. Çukurova Üniversitesi.

Zins, J., Travis, L. ve Freppon, P. (1997). *Linking research and educational programming to promote social and emotional learning*. In P. Salovey, D. Sluyter (Editör), *Emotional development and emotional intelligence*.ss. 257-274. Basic Boks.